

25.12.53

הבוקר ואחמול עבדנו בזריעה שעורת הבולבוסיך. אחמול נמטקת העבודה ע"י גשם, אבל הבוקר היה יפה ולא הייתה כל המרעה בעבודה. בא הנח בך מנחם אחד, מנהל חשבונות בסוכנות ירושלים. רוצה ללכת אחרי ולעבוד פה, כבן חמישים. כל הזמן הלאה אחי בהערכותיו הפסימיסטיות והירידה מהארץ. הקטבתי לדבר פבלי לענות בהנחה טעל ידי כך יפטיק סוף סוף. אבל טעייתי. לבטוף מנה אלי בשאחאלהו הוא רוצה ללמוד תורה ממי ואצא ואם אני מסכים לכך. נאלצתי לחגיד לו שבאחי הנח לעבוד בשדה, ואחרי העבודה - זמני הוא שלי.

26.12.53

היום היו האורחים הראשון. באו ברוך צוקרמן. ביקש שלושה דברים (א) מאחר לספר היובל של ההונדעה שיופיע בסאי. זכרונות מימי עבתי באמריקא. הבטחתי לענות במיטב יכולתי. החומר דרוש להם בסוף פברואר. (ב) במאי 1955 יסדרו קונגרס יובל ליסוד מוע"צ באמריקא. ומבקש מאוד מאוד שאבוא. אטרחי לו סאין ברעהי לזוז מפה. (ג) שאבוא לסוף ישיבת הוה"פ הציוני בירושלים. עניתי בשלילה.

הביא לי מתנת חיים ברינברג - שו"ת של הראש.

באו גם זאב שרף ואסחו ולורף וארז. ארז הביא לי כרך ד' של "חזון
ודרך" שזה רק הופיע. רצה בולק מהספרים כבקשתי להחיל "סיום פרק" - אך
מכיוון שאלפים ספרים כבר נכרכו אכרחי לו שלא יעטה זאת, אלא יפרסם
הכתבים הסייכים להטטרוהי בקונטרס מיוחד.

¶ זאב ולורף באו להחיעץ על חולדות חטט בניט. ארז אינו טכנים לדעהי
שכתובתי של לורף אינה חייה. אמרתי שיני טוכן לקבל דעתו של ארז, כי אני
יותר סדי בקי בדברים, והרשם שלו הוא רוסם של קורא משכיל ויש לסמוך
עליו.

כפי זאב נודע שיט לי זכות כחבר כנסת לדרוש שיכניסו לי סלטון בביחי.
ההלפתי להטתפש בזכות זו וערכתי מכתב למזכירות הכנסת בנידון זה.

כפי שרף גם נודע שבארץ הופיע עוד מכתב למערכת מאת סימון בענין
העבדות ב"מדינת" של אמלטון. הוא קובע שבמדינת האידיאלית אין עבדות.

הערת המערכה (כיום ג' שעבר) מכוונה לא כל כך נגד אמלטון, אלא נגד
בעל הערה שאין זכר לעבדות במדינת של אמלטון.